

FEEDBACK

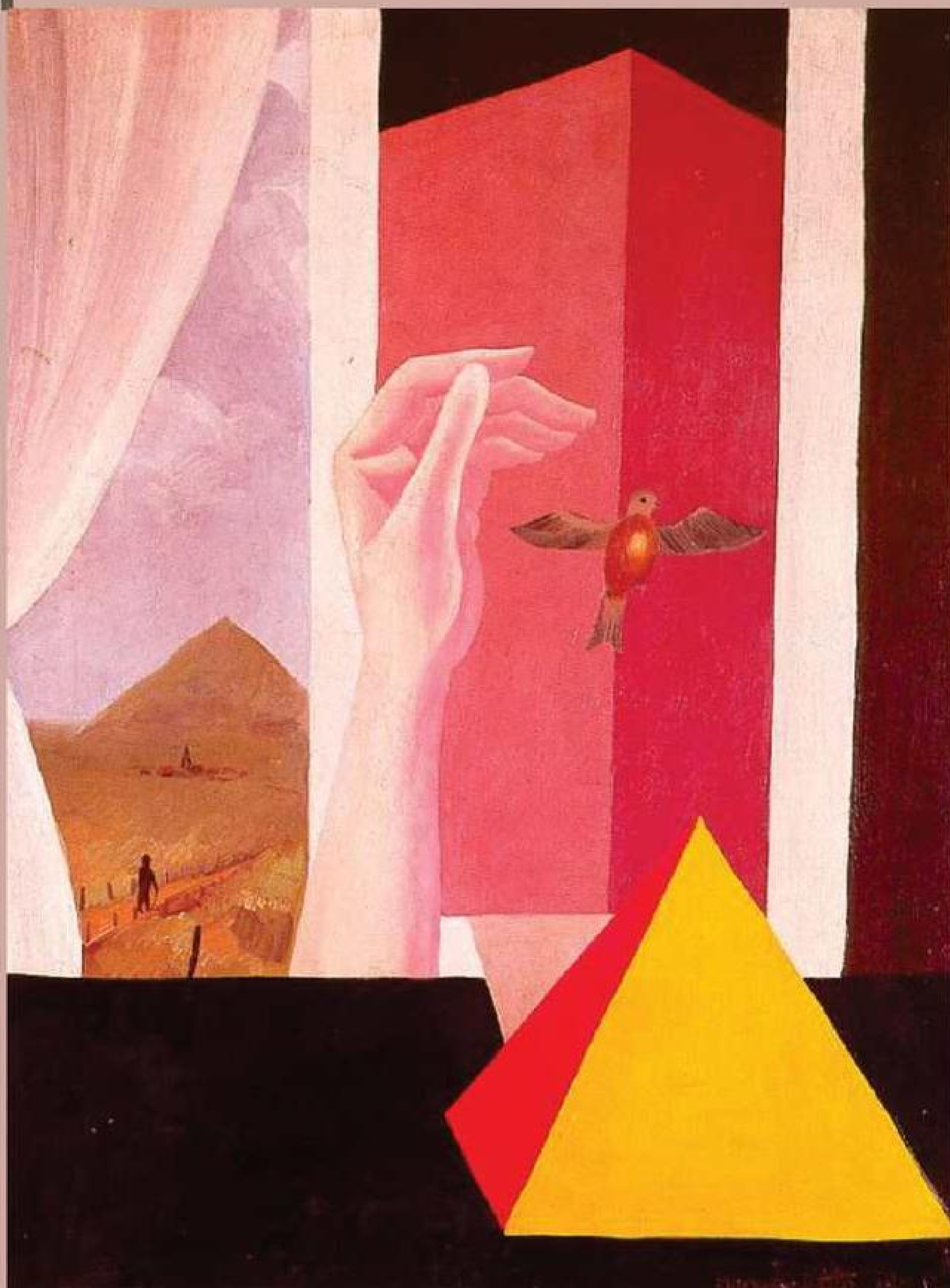

Revistă de experiment literar

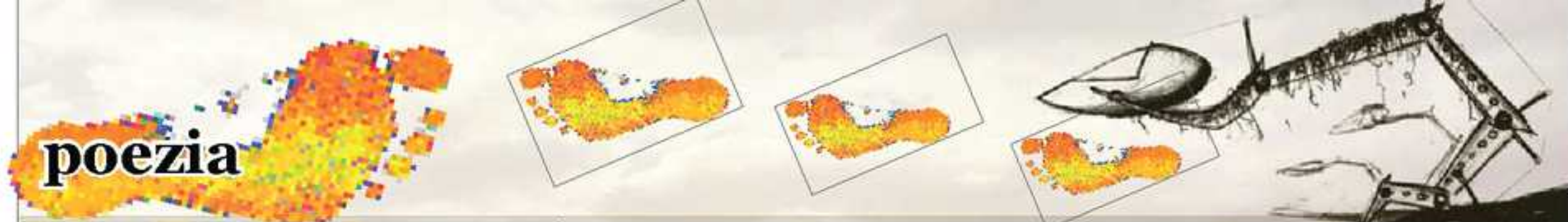
Director Daniel CORBU

ANUL XI

2014

Nr.7-8
IULIE
AUGUST

Ionuț CARAGEA

Să fii poet

să fii romantic și să fii un martir,
să fii apatic și să fii în delir,
să fii rușinea încercată pe dos,
să fii degeaba și să fii cu folos.

să fii pervers din exces de pudoare,
să fii timid și să dai din picioare,
să fii creștin și să-njuri dumnezeii,
să fii dorința și chinul femeii.

să fii ascet și să umbli prin lume,
să fii sărac și cu multe volume,
să fii iubit și să fii împotrivă,
să fii frumos și urât deopotrivă.

pagina
24

să fii nebun și să-ți simți nebunia,
să fii damnat și să sperii veșnicia,
să fii bolnav și să vrei să te doară,
să fii poet și poeții să moară.

Eu la pătrat

viața este zero, la puterea doi
și rămîne zero, nuli sîntem și noi

viața-i primul număr, împărțit la doi
rămîne jumate, restul la gunoi

viața-i radicalul din divinitate
și rămîn doar sfinții fără de păcate

viața este sfera, cercul și pătratul
scotocind prin toate, aflăm rezultatul

viața e triunghiul, dreptele catete
și rămîne unghiul fără epitete

viața e obtuză, pînă-n infinit
și rămîne punctul, singur și uimit

viața-i printre puncte, o mulțime vidă
și rămîne moartea... singură, rigidă

viața este zero, zero absolut
la puterea doi, un necunoscut

viața e un calcul – simplu – cum sînt Eu
însă $Eu^2 = \text{Dumnezeu}$

Ceva din mine caută ceva

Ceva din mine caută singurătatea, ceva
caută oamenii.

Bine că am ce alege.

Ceva din mine caută lumina, ceva caută
întunericul.

Bine că pot arde, bine că mă pot stinge.

Ceva din mine caută liniștea, ceva caută
larma.

Bine că există cuvîntul.

Ceva din mine caută moartea, ceva caută
nemurirea.

Bine că există cerul.

Ceva din mine caută ceva din tine.

Bine că există iubirea.

Ceva din mine caută adevărul, ceva caută
minciuna.

Bine că există cugetul.

Ceva din mine caută totul, ceva caută
nimicul.

Bine că există ceva care caută ceva.

Ceva din mine caută suferința, ceva caută
alinarea.

Bine că există lacrima.

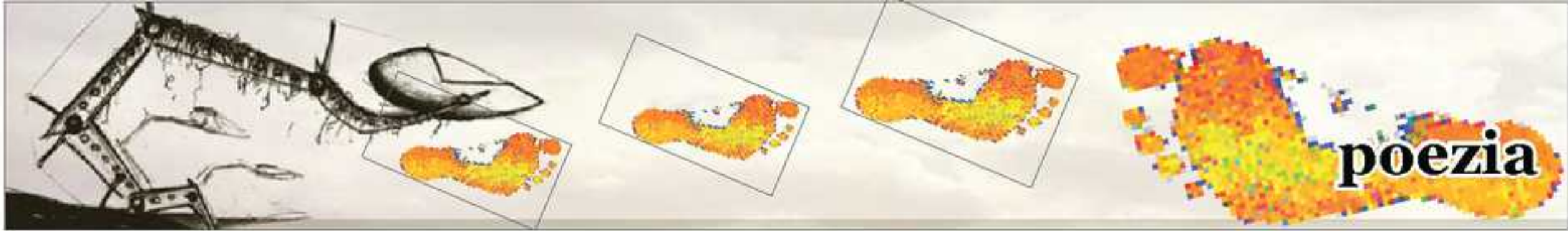
Ceva din mine caută fericirea.

Bine că există speranța.

Ceva din mine caută agonia, ceva caută extazul.

Bine că mai pot să respir.

Ceva din mine îl caută pe Dumnezeu,
ceva îl caută pe diavol.

Bine că am în cine să cred și de cine să mă lovesc.

Ceva din mine caută uitarea, ceva caută amintirea.

Bine că mai există visele.

Ceva din mine caută o secundă, ceva caută un minut,

Ceva caută o oră, ceva caută o zi, ceva caută o lună,

Ceva caută un an, ceva caută o viață,

Ceva caută mereu ceva.

Guru amnezic

secundele s-au adunat într-o sectă
condusă de un guru
amnezic

traficant de nisip
în spațiul îngust
al clepsidrei

secundele s-au adunat
ca morții-n cimitir
așteptând numărătoarea
inversă

degeaba

o nouă istorie începe
istoria clepsidrei
pe jumătate plină
de lăcomia unui guru
amnezic

Prizonier

uneori urăsc lumea
pentru că există fără mine
uneori mă urăsc
pentru că exist fără lume
și între aceste stări diforme ale existenței
mă întreb cum este să iubești cu adevărat
lumea aceea care există fără lume
și eul acela care există fără eu
ceea ce scriu este o poezie
ruptă din realitatea fantomatică
împrejmuită cu garduri înalte de sîrmă

ghimpată
zornăie din lanțuri neliniștea durerii
ființa mea aflată în pragul nebuniei
visînd la ultimul zbor către lumea
de dincolo de lume

Festina lente

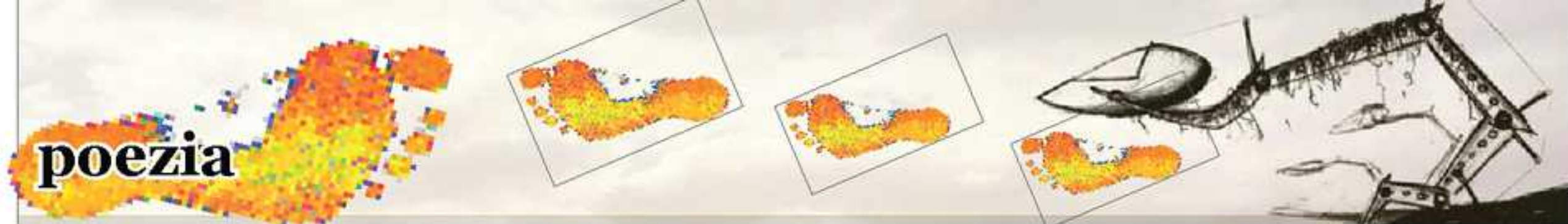
năucitoare clipe, poeme indecente,
aceasta este viața, un vis: festina lente,
calvarul cu cocoașă, copita de argint,
cu fiecare vobă încerc să nu vă mint,
cu fiecare scrișnet un gând se domolește
în fiecare faptă o moarte mă păzește,
aceasta este viața, un vis: memento mori,
adu-mi mereu aminte, pleca-vor călătorii,
la margine de cale doi oameni se iubesc,
privindu-i cu tristețe și eu îmbătrînesc...
nu-mi place vinul ăsta cu gust de
scorțișoară,
nu-mi place nici izbînda pe calea cea
ușoară,
aceasta este viața: de gustibus; nu-ți place?
traiește altă viață sub altă carapace!
și crucea, ce e crucea, și ce poteci arată?
poteca spre vecie și cea spre niciodată?
și corpul, care corp se va arde-n
crematoriu?
și lumea, care lume trăiește-n purgatoriu?
aceasta este viața, un veni, vidi, vici,
o scurtă nebunie cu dragoste și vicii,
tu scrie, lasă joaca, poeme indecente,
aceasta este viața, un vis: festina lente!

Exil

Exil în camera obscură,
Acolo unde timpul static
Încremenește o figură,
Sfîrșitul unui enigmatic.

Exil în camera de gardă,
Înconjurat de reci halate,
Lumina-ncepe brusc să ardă,
Pupila-n ochiul stîng se zbate.

Exil în maximul pericol,
Globule albe decedate,

De la magnific la ridicol
Te-aruncă dulcile păcate.

Exil în camera de veghe,
Exil în starea hibernală,
Exil la miile de leghe,
Exil în groapa comunală.

Pot să?...

pot să respir ca peștele-n apă
sau ca un vierme să cresc în pământ?
sîngele curge-n vene degeaba,
sufletul meu e o pală de vînt.

pot să șterg cu buretele totul
sau să revendic iubirea ce-a fost?
timpul trece și trece degeaba,
eu îmi zidesc prin credință un rost.

pot să privesc din spate de pleoape
sau să adorm și cu ochii deschiși?
inima-și bate gura degeaba,
sîntem cu toții tăcerii promiși.

Marea singurătate a zborului

adevărata lume este a celor singuri
știi și totuși te pierzi în mulțime
mergi lovindu-i cu umerii
pe toți ceilalți
și nimeni nu-și ridică
perechea ascunsă de aripi
poate că lumea este toată a ta
a celui rătăcit printre oameni
și cine să zboare
și cine știe calea
spre marea singurătate a zborului?

Cer fără scări

poți să privești așa la Cer
ca înecatul la suprafața apei
nimeni, dar nimeni nu-ți întinde o mînă

poți să privești așa la Cer
ca la o țesătură fină de stele
cu care moartea-ți acoperă ochii
nimeni, dar nimeni nu-ți întinde o mînă

și mai poți să privești așa la Cer
ca la tavanul vecinului de deasupra
care se uită la tavanul vecinului de
deasupra

Dumnezeu locuiește la ultimul etaj
într-un Cer fără scări

Sunt clona umbrei mele

cât de departe-i palatul vieților anonime
Omul, metamorfoza fără de-nțeleș
între două lumi sinonime

am învățat să mor mai frumos
dragostea persistă în tăcere
transmite reverberații
de durere

coșmarul tinereții
îmbătrânirea lentă
ceea ce nu mă ucide
mă face sclav al durerii

sunt clona umbrei mele
ne-mbrățișăam în jocuri de cuvinte simple
ne-ascundem în jocuri de lumini
și de imagini succesive

și cui i-ar păsa de umbra întemnițată de un
Soare hain
fără de tine razele sunt muguri de zăpadă
ce-mi zgârie retina
fața de pernă înca mai păstrează la colț un zâmbet
și acostez la țărnuțul viselor

nu există lege în ceea ce privește direcția
timpului
nu există lege în ceea ce privește amorul
suntem născuți din aceeași țărână
praf aruncat în ochii existenței

lumânarea îmi ramâne cel mai fidel dintre cititori
te pierd printre ecouri rupte de cadență
diforme gânduri exorcizând
tacerea

suntem suflete pierdute
ca florile-n oceane
de furtuni